

digheberne kan anses for at være tilfredsstillende. Dette er derimod ingenlunde Tilfældet med de Afdelinger af § 26, som angaa Krigs- og Marineministeriet. Paa disse Afdelinger er der ikke bevilget det i og for sig temmelig utilstrækkelige Beløb, som har været bevilget en Kæffe af Ar. Der har i en Kæffe af Ar i Gjennemsnit været bevilget 1,900,000 Kr. til Krigs- og Marineministeriet tilsammen, medens der iaar kun er bevilget omtrent 1½ Million Kr. Det er altsaa en meget betydelig Nedgang i saa Henseende, en Nedgang af 400,000 Kr., og den er saa meget mere sølelig, som den hidtil bevilgede aarlige Sum i Virkeligheden ikke har været tilstrækkelig til at holde dels Hærens Materiel og dels Flaadens fuldt i den Stand, som det burde holdes. Der er blandt de Redskattelser, som ere gjorte, adskillige, jeg maa anse for at være meget uheldige, og der vil jeg først og fremmest nævne, at der er negtet Bevilling til at forstærke de nuværende Søforter. Hvad Mening man end kan have om, hvorvidt man skal foretage en ny Befæstning eller ikke, synes jeg dog, Alle maa være enige om, at de Befæstninger, vi have, bør holdes i forsvarelig Stand, men det tør ikke ganske siges at være Tilfældet. Paa Søbefæstningen er det især Krudt- og Ammunitionsmagasinerne, som ikke ere tilstrækkelig stærke, og det er der- til, de Midler, som skulle tjene til Forstærkning af disse Forter, især skulde anvendes. Det er mange Ar, siden disse Magasiner have faaet nogen Forstærkning, og Kanonerens Kraft er tiltagen saa meget i den Tid, at Magasinerne ikke kunne siges at være fyldestgjørende. Det er jo af stor Vigtighed, at man fuldt kan stole paa, at Krudtmagasinerne ikke kunne gjenmætkedes, hvilket naturligvis viser sig i enhver saadan Kamp, hvor Søforter ere med. Dette har viist sig ogsaa i det forløbne Ar, idet nemlig det, som mest bidrog til, at den engelske Flaade fik hurtig Overvægt over Søbefæstningen ved Alexandria, var, at ikke mindre end fire Krudtmagasiner fløi i Luften. Ogsaa i en anden Henseende trænge Søforterne til at forstærkes, det vil sige deres offensive Kraft. De Kanoner, som ere i Kasematterne, ere allesammen af en meget forældet Konstruktion; det er derfor ogsaa foreslaaet at erstatte dem med nye Kanoner, men det er ligeledes blevet negtet. For Marinens Bedkommende er der ligeledes to Poster, hvis Redtættelse jeg især beklager. Den ene angaar Bygningen af nyt Sømateriel, hvor der er negtet et Beløb af 200,000 Kr., som var opført til Fremme af det paa § 23 opførte Sømateriel. Jeg vil i saa Henseende bemærke, at der ganske sikkert ikke er nogen-

somhelst indgaaet Forpligtelse om, hvor Meget der skal bevilges til Bygninger aarligt, men paa den anden Side kan jeg ikke Andet end betragte det som en stittiende Forudsætning ved Søværnslovens Vedtagelse, hvad §§ 23 og 26 angaar, at der skulde anvendes henved 1,700,000 Kr. aarlig, men det bevilgede Beløb er betydelig lavere, idet det kun beløber sig til 1,450,000 Kr. Der er endelig endnu en Post, som blev nævnt af den ærede 2den Landsthingsmand for 1ste Kredts (Carstensen), nemlig Regtelsen af Bevilling til nyt Artilleri for endel af vore Pantserfibe. Endel af disse, Odin, Gorm og Vindormen, og desuden de Kanonbaade, der ere bevæbnede med pantserbrydende Skjts, ere armerede med Armstrongske Kanoner af gammel Tegning. Man vil med samme Bægt kunne faae Kanoner, der ere langt kraftigere, end de Kanoner ere, hvor- med disse Skibe ere armerede, og hvorved altsaa disse Skibe vilde vinde ganske overordentligt i Værdi som Krigsskibe. En saadan Om- armering finder for Tiden Sted i flere fremmede Mariner, og jeg vilde anse det for uheldigt, om vi skulde vente for længe dermed. Der er, som jeg saaledes allerede har bemærket, Poster nok paa det foreliggende Finantslovsforslag, der ikke ere saaledes, som jeg i og for sig kunde ønske dem. Om det imidlertid derpaa vil være rigtigt at søge Kamp, tør jeg ikke bestemt sige. Forsaavidt Landstinget skulde nedsætte et Udvalg, vil jeg jo have fuld Velighed til at kunne nærmere forhandle med dette Udvalg om disse Ting.

Ministeren for Kirke- og Undervisnings- væsenet (Scavenius): Der er kun et enkelt Punkt paa mit Budget, som jeg finder mig foranlediget til at omtale for det høie Thing, nemlig Dækningen af Universitetets Understud. For at forklare det høie Thing min Stilling hertil nødsages jeg til at gaa tilbage til Stillingen, som den var ifjor, og jeg skal da gjøre opmærksom paa, at den Grund, som i den af Fællesudvalget ifjor afgivne Betænkning blev angiven for, at Fællesudvalgets Flertal tilraadede at gaa ind paa det i Udvalget sluttede Forlig, var den, at det var „kun den ogsaa fra anden Side udtalte Erkjendelse af Udfælgeligheden af, at den nysnævnte Lov tilveiebringes i den nærmeste Fremtid, samt den af samme Side delte Forventning om, at dette Maal vil kunne naas, der har kunnet bevæge Repræsentanter for Landstingets Flertal og Folke- thingets Mindretal til med stor Selbover- vindelse at gaa ind paa denne Affættelse“. Hertil sluttede, som naturligt var, Fælles-